

Posudek školitele dizertační práce MgA. Kataríny Hládekové
„Model. Kategória a pomôcka postkonceptuálneho umenia“

Katarína Hládeková zvolila pro osobní výzkum v doktorském stupni studia a také jako reflexi svého aktuálního tvůrčího programu téma kolem fenoménu model. Téma úzce souvisí s jejím zájmem o používání prostoru a jeho aranžováním v čase. To dokládají četné výstupy praktické části jejího osobního výzkumu v podobě výstav a instalací. Nejdůležitějšími byly video „Bez názvu“ (2015), triptychy „Obrazy tohoto blogu“ (2015) a „#∞“ (2016), happening „Nekonečno na přehradě“ (2016) a cyklus instalací „Básnická zbierka“ (2017-2018). Čtyři z nich jsou součástí „analytické“ části dizertační práce v podobě autorských poznámek k subjektivní typologii modelů a věnuje se jim též v autorské knize „Model a metoda“ z loňského roku, která je součástí praktických výstupů z jejího studia.

Původním tématem pro její doktorské studium bylo „Prostředí příběhu“. Kromě podtémat jako „inštalácia umenia/umenie inštalácie“ nebo „scéna/mizanscéna“ počítal návrh i s kapitolou „model“. Katarína si, v průběhu studia při dalším upřesňování a vymezování výstupů, právě tuto zamýšlenou kapitolu vzala za obsahovou náplň celé dizertační práce v její finální podobě. Toto zúžení záměru a záběru bylo pochopitelně vítáno, ale i přes to, při snaze naplnit jej, formát minimálního rozsahu práce přesahuje.

Zabývat se tématem modelu není v našem prostoru nic průkopnické. Tento stav dostatečně popisuje a ze svého pohledu také Katarína komentuje v „Úvodu“ posuzované práce i v její druhé části pod názvem „Zlomové body v uvažování o modele v umění“. Přesto dynamický a zajímavý vývoj podob tohoto fenoménu, postupná změna jeho funkce v individuálním přístupu k tvorbě a pozice v kontextech jeho používání v posledních dekáдах, včetně jisté specifičnosti na „lokální“ scéně současného českého a slovenského umění, činí téma pro další zpracování dostatečně aktuální, minimálně z pohledu potřeb autorů věnujících se praktické prostorové tvorbě na pomezí žánrů. To je tedy i důvod proč posuzovaná dizertační práce vznikla. Má být zejména oporou pro samotnou autorku a její tvůrčí aktivity. Vyčerpávající objektivizace proto od začátku nebyla záměrem této práce. Dizertační práce, komentující díla vzniklá ve středoevropském prostoru, je tak spíše teoretickou ilustrací praktické tvorby doktorandky a zajímavým způsobem doplňuje obraz o jejích autorských přístupech. Text je tedy prokládán osobní reflexí a hodnocením poučeným umělcem. Subjektivita textu předpokládá také větší míru osobní zkušenosti s obsahem, nezbytné pro hodnocení a posuzování jeho možného přínosu. U některých badatelských podotázek formulovaných v kapitole 1.1 „Východiska a cíle“ práce nakonec na odpověď úplně rezignuje. Spojení obou publikací, tedy „Model a metoda“ a „Model. Kategória a pomôcka postkonceptuálneho umenia“ je pro mne zajímavým příkladem uměleckého výzkumu a jeho výsledků, jak ve formátu prezentace, tak v některých dílčích „nálezích“ autorky.

Dizertační práce se snaží zprostředkovat obsah přístupnou formou a s pojmy pracuje většinou adekvátně evropské teoretické konvenci. Autorka pracovala se zázemím osobní obeznámenosti s většinou dostupných publikačních a informačních zdrojů a v textu se snažila dodržet základní pravidla pro používání citačních norem a obvyklou praxi při používání publikačních a informačních zdrojů a další práci s nimi, včetně citací z cizojazyčných publikací.

Studentka doktorského studia Katarína Hládeková splnila své studijní povinnosti a v průběhu celého studia vykazovala standardní aktivity v rovnoměrném zastoupení činností publikačního, autorského, organizačního a v závěru studia i pedagogického charakteru. Tyto činnosti odpovídají povinnostem souvisejícím s požadavky na studenta doktorského studijního programu v oblasti umění a zároveň dokládají přirozenou angažovanost studentky a schopnost samostatné aktivní tvůrčí činnosti.

Katarína Hládeková v maximální míře rozvíjí své individuální odborné a umělecké kompetence a svými aktivitami rozšiřuje odborný profil fakulty. O tom jednoznačně svědčí její nominace na Cenu Jindřicha Chalupeckého za rok 2016, která zvyšuje povědomí o FaVU a vysoké úrovni její vzdělávací i umělecké činnosti. I s ohledem na hodnocení přístupu ke studiu a angažovaném podílu na aktivitách školy, závěrečnou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji nejvyšší hodnocení.

V Brně, dne 20. června 2018

doc. Mgr. Richard Fajnor